

De politiska systemens andliga innebörd

Välkomna, mina käraste vänner. Må välsignelserna som ges beröra den djupaste delen av ert väsen så att ni för alltid kommer att känna ljuvligheten i er innersta sanning, förlorar rädslan för er innersta sanning och ert engagemang för hela ert väsen blir alltmer förankrat i er fulla hängivenhet till er väg.

Ni märker i allt större utsträckning att smärtan som ni ville undvika skapar utrymme för glädje – en glädje som aldrig skulle kunna ha infunnit sig om inte smärtan hade mötts. Ni märker i allt större utsträckning, mina käraste vänner, att när ni inte är rädda för och inte undviker negativiteten, förvrängningen och destruktiviteten som är en del av ert väsen – må så vara bara en liten del – äger en gudomlig alkemi rum och frambringar en sann integrering och transformation av hela ert väsen i en ständigt fördjupande process. Individuellt har fler och fler av er märkt att det är så, även om hindren ibland såg ut att vara stora. De ser alltid ut att vara mycket större än vad de faktiskt är. Allteftersom fler av er individuellt övervinner de inre hindren, de meningslösa rädslorna och onödigt motstånd, växer också er sammanslutning i styrka, i realistisk jordning och i glädje och överflöd.

För detta föredrag har jag aviserat ett något ovanligt ämne, men ni kommer att se att det passar in i raden av föredrag och har sin väsentliga innebörd i er egen process, både som individer och som en sammanslutning. Ämnet är *de politiska systemens andliga innebörd*. Jag kommer att tala om de mest kända politiska systemen på ert jordiska plan vid denna tidpunkt i er utveckling. Jag ska förklara det gudomliga ursprunget till vart och ett av dessa system, samt förvrängningarna i vart och ett av dem. Jag kommer sedan att visa er hur vart och ett av dessa system, i sina gudomliga liksom i sina förvrängda uttryck, representerar verkligheten av er inre värld. Därifrån ska vi fortsätta för att kanske vinna en klarare syn på politiken i den nya tidsåldern.

Låt oss först av allt ta ett vid det här laget redan föråldrat, men fortfarande känt system i er värld och låt oss klassificera det i en enda kategori som *monarki och feodalism*. Vad är det gudomliga ursprunget till detta format och vilka är dess förvrängningar? Den gudomliga innebörden av och ursprunget till och den inre sanningen i dessa system finns hos vissa högt utvecklade människor som är fullt medvetna om sitt ansvar. Utveckling bär alltid med sig ansvar och de som är villiga att axla det kan i överensstämmelse med den eviga gudomliga lagen, och i proportion till deras

åtagande av sin uppgift, känna att det är deras rätt att åtnjuta de åtföljande privilegierna. En person som är ovillig att anta ett sådant ansvar har inte rättmätigt förtjänat dessa privilegier; han eller hon känner sig antingen för skyldig för att egentligen ens vilja ha dem, eller är så upprorisk att han vill stjäla dem och rättfärdigar detta genom att hävda att de som har förtjänat dem är orättvisa och vetlösa. Även om auktoriteten missbrukas, har de som är ovilliga att ta på sig ledarskapets krävande uppgift inte rätt att göra uppror. De kommer inte att behöva göra uppror om de uppfyller de villkor som berättigar dem till de avundade och eftertraktade privilegierna. Dessa avundas bara när priset inte betalas.

De som till fullo ger till sina uppgifter som ledare för nationer och regeringar, avlastar sig själva från sitt ansvar i enlighet med den gudomliga lagen. De leder och vägleder dem som inte vill ta på sig göromålen i en sådan uppgift, som består av många svårigheter, liksom privilegierna. Ledarskap kräver mycket självdisciplin som den lättjefulla inte har någon önskan om att utöva. Det ofta nödvändiga och frivilliga uppgivandet av en omedelbar tillfredsställelse avvisas helt av dem som följer, men som samtidigt ofta harnas över dem som leder. Inte heller vill de ta på sig risken för utsatthet, kritik, förtal och fiendlighet som de i rampljuset måste vara tillräckligt starka för att utstå. Det är utan tvekan lättare att följa än att leda, att vara en vanlig medborgare än en nations ledare. Följaren har råd att vara lat även om lättjan inte nödvändigtvis är fysisk. Det kan vara en lättja i sinnet, i andan, i modet, i hjärtat.

Ledare skapar ett följande och ger sitt bästa i full hängivenhet till sin uppgift. De använder sin makt för allas bästa. De undandrar sig inte personliga olägenheter i samband med sin uppgift. Detta är i stora drag den gudomliga verkligheten som inryms i monarkins eller feodalismens regimer.

Det är lätt att se hur detta kan förvrängas av hänsynslösa, själviska eller oansvariga människor som missbrukar makten och använder den för sin egen materiella vinning eller maktvinning, och förhindrar utvecklingen av rättvisa, lagar, skönhet, likabehandling och gudomlig medverkan. Den sanna ledaren, monarken om man så vill, som står vid skeppets roder, är alltid en kanal för gudomlig inspiration. Om denna inspiration inte söks och sätts framför allting annat, då resulterar det i ett missbruk.

När dessa system uppkom i er jordiska värld, var detta deras egentliga budskap. De uppkom när mänskligheten i allmänhet inte kunde eller var villig eller tillräckligt utvecklad för att ta på sig ansvaret för ett sant självstyre. Människor behövde därför vägledning. Jag behöver uppenbarligen inte gå in särskilt i detalj för att visa hur dessa roller inte alltid uppfylldes, även om högt utvecklade väsen i början ofta inkarnerade för att uppfylla sådana uppgifter. Förr eller senare

visade frestelserna sig vara alltför stora. Andra följde som övertog styret genom makt eller manipulation och missbrukade sedan sin ställning och utnyttjade sin makt.

På vilket sätt existerar detta politiska system i människans inre värld? Detta är återigen inte alltför svårt att se, mina vänner. Ni har alla upptäckt att det i varje människa finns en viss talang för att vara ledare på ett eller annat sätt, en talang för att ta ansvar och att tjäna en större sak. Oavsett hur begravda dessa talanger kan vara till en början, kan de väckas från sitt slumrande tillstånd och till slut alltid leda individen till en sådan väg. Om denna talang inte odlas, då blir man en följare som har mycket färre rättigheter och privilegier. Det är som du önskar. Om du inte önskar den högre uppgiften där du tar ansvaret att leda, ställer dig på en utsatt plats, riskerar allt som följer med det i syfte att verkligen tjäna en högre sak, då har du ingen rätt att klaga när andra gör det här jobbet. Och jag understryker ännu en gång att detta kan gälla för mycket subtila uttryck och inte nödvändigtvis manifesteras sig som ett öppet, yttre ledarskap eller statsmannaskap. Man kan vara en skollärare, man kan handleda andra på ett kontor, man kan göra vilken uppgift som helst på jorden och inom sitt eget ramverk vara en ledare, en ”monark”, eller bara en följare. Båda roller har sitt värde och bär på sina tydliga skillnader. Men när följaren motstår sin talang att bli en ledare i sin egen rätt, varhelst hans eller hennes plats kan vara, och sedan gör uppror mot ledarskapet som han vägrar att anta för att han är alltför lat, alltför rädd, alltför självisk, alltför njutningslysten, begår han en lika grov orättvisa och oärlighet som ledaren som missbrukar sin makt.

Varhelst dina talanger ligger, bär du på möjligheten till ett högre styre i ordets bästa bemärkelse. Styre är inte bara ett politiskt uttryck. Det kan uttryckas inom varje område av livet. Denna naturliga talang för ledarskap eller styre måste först och främst nyttjas i förhållande till dig själv, som ett uttryck för en integrerad process. Detta innebär förmågan att utöva ett visst mått av disciplin, bestämdhet, styrka, att inte duka under för frestelsen att ge sig hän. Den svaga ledaren som inte vill låta sig besväras av och avstår från denna nödvändiga, sunda disciplin, brister lika mycket och gör lika mycket skada som den som är överdrivet sträng, hård och stängd för hjärtans känslor, för medkänsla och som aldrig låter sitt styre slappna av. Ingenting kan finna balansen mellan disciplin och avslappning och det intuitiva vetandet när det ena och det andra är lämpligt.

Disciplin kan inte användas gentemot andra på ett rättvist och balanserat sätt om den inte först och främst används gentemot jaget. Om den bara finns gentemot andra medan jaget ger sig hän åt sig själv – som många ledare har gjort och fortfarande gör – då uppstår en skadlig obalans. Detta är anledningen till att er väg i första hand, och med en synbarlig överbetoning, lär ut *självdisciplin*. En sann egen rening och transformation på denna väg är omöjlig såvida inte självdisciplin förvärvas och ständigt används mot det ideligen lurande motståndet mot att röra sig och övervinna. Först när du har bemästrat detta motstånd i avsevärd grad, utvecklas ditt ledarskap över

andra på ett organiskt sätt – såsom att vara en hjälpare, att undervisa eller besitta någon annan ansvarsfull roll i samhället.

Inom ditt eget själssystem existerar båda aspekterna – monarken och följaren eller medborgaren utan ansvar. Den ena är rik, den andra fattig. Den ena har rättigheter, den andra har inte det. Hur fördelar du dina energier och din riktning i valet av vad du ska odla på din väg mot utveckling? Missbrukar du den här dubbla principen inom dig? Om den ena missbrukas, då måste även den andra missbrukas, för de utgör två delar av en helhet. Hur reagerar du gentemot de inställningar inom dig som har en önskan om att fuska, som vill erhålla resultaten utan att förtjäna dem, som vill ha det så enkelt som möjligt och erhålla gratis tillfredsställelser som inte är förtjänade genom ärlighet och genom allting som en människa är förmögen att ge. Om du följer den disciplinen inom dig, förtjänar du auktoritet i ordets bästa bemärkelse i din omedelbara omgivning. ”Monarkprincipen” i din själ agerar då harmoniskt, meningsfullt och lämpligt gentemot den ”ansvariga medborgarprincipen” inom dig.

Den här inställningen kan sedan utvecklas gentemot den yttre omgivningen och kommer att vila på en mycket stadig grund. Detta utgör monarki och feodalism i den gudomliga bemärkelsen, inte i den missbrukade bemärkelsen. Den måste, liksom allt cellulärt växande, utvecklas inifrån och ut. Du börjar med dig själv; senare, när ett tillräckligt självstyre har upprättats, uppkommer en liten ledarskapssfär på ett naturligt sätt, nästan utan din yttre intention, så att säga. Den växer som ett träd, inom vilket område du än aktiverar dina inneboende talanger och uppfyller din uppgift. Allteftersom din resning växer på grund av din fortgående utveckling, vidgas också sfären för ditt inflytande och positiva makt och omfattar fler ”följare”. En vacker, harmonisk, organisk monarki utgör då ett gudomligt uttryck i ditt personliga liv, som i vissa fall kan förlängas in i det offentliga yttre livet, om det är så förordnat. Detta utgör då modellen för det feodala och monarkiska politiska systemet, som utgör en del av den större ordningen.

Men också den andra kategorin som jag skulle vilja diskutera, utgör en del av den större ordningen. Låt oss ta *socialism och kommunism* som en och samma kategori. Vad är det gudomliga uttrycket och den gudomliga innebörden i dessa system? Det borde inte vara alltför svårt för er att se att idén här är jämlikhet, rättvisa och likabehandling för alla. Det kan tyckas vara en motsägelse om jag samtidigt säger att alla individer inte är lika utvecklade, vissa är starkare, vissa är modigare, vissa är bättre rustade för och förtjänar bättre den privilegierade ställningen av att leda ett land, ett samhälle, en civilisation, en grupp individer, ett företag eller vad som helst. I den bemärkelsen är människor naturligtvis inte jämlika. Är detta verkligen en motsägelse? Jag skulle säga att det inte är det. Till följd av den dualistiska andan i det mänskliga medvetandet, tycks saker ofta stå i motsättning till varandra som inte gör det. Det är alltså samtidigt sant att människor är skapta jämlika och att de också inte är jämlika i sina uttryck, i sin utveckling och

viljeriktning, i valen som de gör varje dag och varje timme i sina liv. Människor är ojämlika i sina känslor, i sina tankar, sina beslut och sina handlingar. Ni skulle säga att en vuxen och ett barn är jämlika vad gäller deras inneboende värde. Men de är utan tvivel inte jämlika i sina livsuttryck. Vi kan alltså säga att det inte finns någon motsägelse i att säga att de både är jämlika och ojämlika.

Styret där alla likställs var tydligt en reaktion på missbruket av monarki och feodalism. Ojämlikheten som kännetecknar monarki och feodalism missbrukades. En annan fasett av den gudomliga sanningen hade börjat återkalla missbruket av sanningen, förvrängningen av sanningen. Men även med det andra systemet uppstod ett missbruk, som det ofrånkomligen gör när en viss sanning tycks stå i motsättning till en annan sanning. Med ett sådant uteslutande förstör det dualistiska sinnet den inre enheten som finns i alla era motsättningar. En balansakt av överträdelser förminskar den nya sanningen. Nu missbrukas jämlikheten och en likformighet uppstår som inte längre är i linje med vitaliteten i det mänskliga framväxandet eller med divergensen och mångfalden i det mänskliga uttrycket och den mänskliga utvecklingen. Rättvisa, likformighet, konformitet ersätter ett fritt framväxande och uttryck av val, talang, utveckling.

Hur visar sig detta i din själ? Vad utgör den inre verkligheten av detta styre? I sitt gudomliga uttryck vet den mänskliga själen på djupet att oavsett hur förvrängd och negativ en annan människa kan vara, är han eller hon likväl en gudomlig manifestation och är som sådan verkligen jämlik – på denna djupaste nivå. Om du kan uppfatta detta, kommer ditt sunda förnuft och din kärlek att göra det möjligt att också uppfatta och avgöra skillnaderna i uttryck. På denna yttre nivå av uttryck finns det uppenbarligen ingen jämlikhet, för de som ansvarsfullt uppfyller sina uppgifter i universum och lever i överensstämmelse med de andliga lagarna är i sina uttryck inte jämlika dem som missbrukar lagarna på ett själviskt sätt, förvränger dem i överensstämmelse med sina egna, själviska syften – individuellt eller i det politiska livet – och som inte intresserar sig för om deras handlingar och inställningar påverkar andra på ett negativt sätt. Missbruket av lagarna kan ske på en mer uppenbar nivå eller det kan ske med en subtil men inte desto mindre lömsk inställning med möjligen värre effekter än det uppenbara uttrycket. Det skulle vara absurt att hävda att en individ som förnekar den gudomliga verkligheten, i det inre eller yttre, är jämlik dem som vårdar och upprätthåller den gudomliga sanningen och kärleken.

Denna ojämlikhet kan bara inses på ett sanningsenligt och kreativt sätt när man också inser den underliggande jämlikheten hos allt gudomligt liv. Och detta utgör det inre uttrycket, i sin rena form, för socialismens eller kommunismens yttre politiska uttryck.

Låt oss nu titta på ett tredje och vid det här laget populärt styrelseskick, som är *kapitalistisk demokrati*, så som ni känner till det i det här landet. Dess gudomliga manifestation och innebörd består i den fullständiga friheten att uttrycka och använda det gudomliga överflödet i

överensstämmelse med personlig investering. I det gudomliga uttrycket skapar den dock samtidigt utrymme för att ta hand om dem som inte kan, eller på en djupare nivå inte är villiga, att ta på sig ansvar för sig själva. Detta system förkunnar inte sentimentalt att sådana människor borde skörda samma fördelar som de som investerar hela sitt väsen i livet. Det utnyttjar inte heller dessa personer för att rättfärdiga ledarens egna maktbegär. I denna bemärkelse är detta styre det som ligger närmast uttrycket för dualitetens sammanslagning i den nya tidsåldern. Ni kan här ana sammanslagningen av de två andra systemen som jag talade om, åtminstone till viss del. Det representerar en mycket mer mogen form av styre än de andra två. Alla kategorier har naturligtvis underkategorier.

Förvrängningen av kapitalistisk demokrati är återigen mycket uppenbar i detta att de få starkare, mer egensinniga individernas maktmissbruk då kan påföra nackdelar på dem som inte är villiga att stå på egna ben. Dessa nackdelar skulle överstiga det naturliga, orsak- och verkanresultatet av deras vägran att sörja för sig själva och i stället inta en parasitisk roll på andras bekostnad. Men i denna förvrängning av det tredje systemet blir utnyttjarna parasiter i en annan bemärkelse, genom att utnyttja dem som vill utnyttja. Snarare än att hjälpa dem att vakna genom verkligt rättvisa och lämpliga arrangemang, spelar de direkt med i rationaliseringarna hos dem som är lata och fuskar och gör därigenom deras ursäkter giltiga genom att ge ett skenbart berättigande till deras argument att det är en orättvis värld de lever i och att de som är mindre giriga blir till offer för de giriga.

Båda ytterligheterna kan missbruka detta system. De socialistiskt inställda kan bli mer parasitiska och använda maktstrukturen som en ursäkt. De starka och flitiga, som tar risker och satsar, kan missbruka systemet genom att rättfärdiga sin girighet och sitt maktbegär med de lättjefullas faktiska parasitiska natur. I detta system hittar man med andra ord, eftersom det utgör en sammanslagning av de tidigare två kategorierna, också en ”negativ sammanslagning” av båda förvrängningar. Ni kan observera detta på olika sätt i ert politiska liv, om ni tittar på det offentliga uttrycket. Båda uttrycken för båda kategorier inrymmer större möjlighet till missbruk i detta system, just på grund av att detta system också ger större möjlighet till en sund sammanslagning av två synbarliga motsatser. De andra två kategorierna erbjuder mindre frihet och kanske därför mindre möjlighet till missbruk. På en nivå kan detta förefalla osant – och det är osant. På en annan nivå är det dock också sant. Ju mer utveckling och frihet, desto större är faran för missbruk och förvrängningar.

Frihet inrymmer alltid större möjlighet till missbruk. Detta är en universell verklighet inom själen såväl som i yttre uttryck. När missbruket når sin topp, uppstår dualismens smärtsamma förvirring och pendeln måste svänga till den motsatta riktningen. Inom din själ kan du alltså svänga från att vara undergiven till att vara en rebell. Politiska system svänger från auktoritarism i en eller annan form, till överdrivet tillåtande system som tillåter parasiten att sentimentaliserar sina ”argument”.

Och på så sätt går det fram och tillbaka genom århundradena tills marginalen för pendelns svängningar blir smalare och sammanslagningens punkt närmar sig. Demokratisk kapitalism eller kapitalistisk demokrati utgör ett sådant uttryck, men om systemet grundar sig i abstrakta teorier och enbart styrs av sinnet, kommer möjligheten till villfarelse, förvrängningar och missbruk alltid att finnas. En kanal för att förnimma den gudomliga viljan och den gudomliga lagen måste därför upprättas.

Det är lätt för er att se hur den här principen gäller för er inre värld. När du ges friheten att leva ditt liv på ett ansvarsfullt sätt, hur lätt är det inte att missbruka den friheten om du inte ständigt och samvetsgrant konfronterar dina verkliga, dolda motiv. Hur mycket mognad behövs det inte för att avstå från frestelserna att missbruka friheten! Hur mycket självdisciplin behövs det inte för att inte göra det! Du behöver också mognad, styrka och ett rättvist inställt sinne, så att du står ansvarsfullt på dina egna ben och inte blir en börda för dina medborgare. Den frestelsen finns alltid, både i ditt personliga liv och i det offentliga livet. När du konsekvent ger efter för frestelsen, drar du åt ett snävare stängsel runt din emotionella frihet och du upprättar ett inre tyranniskt system där du inte längre känner dig fri. Du kanske under en tid hittar yttre omständigheter att skylla på för denna egna inskränkning, men när detta inte längre är möjligt, fortsätter du ofta desperat att kämpa och förstår inte varför du känner dig så begränsad inom dig själv. Du förstår inte den inre tyranni som du har upprättat genom att ständigt missbruka din frihet att skapa, att välja, att styra ditt liv, dina tankar, dina känslor, din vilja.

Låt oss nu observera, med vår kunskap om dessa tre grundläggande system, den gudomliga innebörden i och missbruket av dessa – inuti er och därmed oundvikligen utanför – hur dessa lagar gäller för den minsta omedelbara individuella livssituation såväl som för världsstyret i sin största omfattning. Hur kan allt detta integreras med och bli en del av den nya tidsålderns politik? Vad har ni för tankar? Vissa av er har tänkt kring det, har haft idéer. Så låt oss vara lite mer specifika.

För det första måste den nya tidsålderns politik framför allting annat alltid bäras av dem som odlar en kanal till gudomlig inspiration. De som inte själva besitter en sådan kanal kan inte alltid bedöma huruvida det förhåller sig så. Den bristande uppfattningen kan antingen bero på att man har ett eget intresse i att inte veta, eller så kan det verkligen vara en ”oskyldig okunnighet”, om det finns något sådant. Men ju mer individerna är allvarligt motiverade att välja sina ledare i överensstämmelse med detta beaktande, desto mer kommer sådana ledare faktiskt att bli valda. Hur man kan vara säker beträffande en viss ledare är naturligtvis frågan, särskilt utan personlig kontakt. En inre inspiration kan emellertid även fungera för att vägleda era intuitiva förmågor och era val.

Valet är lättare idag än det var förr i tiden. Kommunikationssystemet gör det exempelvis möjligt för er att få mer kontakt med och kännedom om potentiella ledande personer. De tekniska framstegen som möjliggör detta är ytterligare en aspekt av mänsklighetens mognad och utveckling.

Det är också lättare idag att välja inspirerade ledare då det utflödande Kristusmedvetandets energi och kraft skapar kanaler över hela världen. Det krävs mod att göra anspråk på en sådan kommunikation och också att erkänna hur svårt det är att ställa egenintressen åt sidan. För om egenintressen kommer först, är kanalen naturligt blockerad.

Med osjälviskhet som främsta beaktande och fokus, kommer världspolitiken i den nya tidsåldern att inrymma vart och ett av dessa system – inte i motstridighet, utan som en integrerande helhet. Det kanske låter omöjligt för er att ett styrelseskick kan kombinera monarki och feodalism, socialism och kommunism och demokratisk kapitalism. Ändå är det så. För som jag skisserade här, innehåller de alla en sanning och de strider inte mot varandra. Som ni i allt högre grad upptäcker på era egna vägar, måste alla dessa system och synbarliga motsättningar harmoniskt smälta samman i den mänskliga personligheten för att kreativiteten, glädjen och uppfyllelsen ska kunna uttryckas fullt ut.

Om inte en världsregering, eller individens inre regering, på ett klokt sätt inrymmer vart och ett av dessa system i sina positiva uttryck, där de kompletterar varandra, kan den i själva verket inte upprätthålla den balans som krävs för ett harmoniskt och fullödigt liv. En sådan regering måste förr eller senare förstöras. Är inte detta fallet, om och om igen, inom individen? Strävar exempelvis inte det kämpande medvetandet alltid efter att vidmakthålla ett överdrivet oberoende och en överdriven individualism på bekostnad av andra, utifrån rädsla för att foga sig, att förlora sin individualitet?

Och är det inte lika sant, vid andra änden av skalan, att den lättjefulla, krävande personligheten vill bli omhändertagen, vill bli given saker utan minsta ansträngning från hans eller hennes sida? En sådan personlighet vill bara uppfylla ett minimalt mått av upproriskt utförd plikt och harmas över vadhelst livet kräver. Full av harm kommer han att göra det som han inte kan undvika, mot hans vilja. Detta är verkligen hur ett bångstyrt barn uppför sig som behöver en förälder som disciplinerar det.

Hittar ni inte alltid ett område i er själ som på ett högmodigt sätt vill använda makt och ha rikedom och som inte bryr sig om andra? Alla dessa uttryck finns i varje människas själ i en eller annan form. Om de inte kommer till ytan, ligger de dolda och har därför mer makt att indirekt påverka personens liv och omgivning. Om inte annat så skapar de en separerande mur av

ensamhet och rädsla. För att bryta igenom muren, måste man verkligen konfrontera den och ta itu med den, så att den avlägsnas och den gudomliga kanalen kan rensa sig själv.

Så är det med världspolitiken i den nya tidsåldern. Mänskligheten har gått igenom alla dessa olika faser och utvecklingsstadier. Precis som ni upptäcker, som individer i rening, dessa aspekter inuti er, pendlar även mänskligheten från den ena uttrycksformen av det politiska livet till den andra, och arbetar sig fram tills det är uppenbart att det ena systemet inte är helt bra och det andra helt dåligt.

En av de största fallgroparna för den mänskliga förståelsen av de universella sanningarna och livets kosmiska verklighet som ni lever i, är den dualistiska villfarelsen ”det här är rätt och det där är fel”. Jag har sagt detta så många gånger. Nu för jag den här principen vidare till detta ämne. Den nya tidsålderns politiker behöver akta sig för att omfatta ett visst styrelseskick gentemot ett annat. Den nya tidsålderns politiska natur kommer att vara just den att den inte är fanatiskt ensidig, inte bara inom landet, utan även vad gäller yttre styrelseskick. Uppgiften för den nya tidsålderns politiker är verkligen att representera alla styrelseskick så som världen känner till dem idag i sina gudomliga uttryck. Detta kan och kommer att ske om människor öppnar sina kanaler och ser enheten inom den skenbara motsättningen.

Detta måste börja, och har naturligtvis redan börjat, i er egen sammanslutning, där ni kombinerar monarki och feodalism, kommunism och socialism och kapitalistisk demokrati. Ni kombinerar dem alla. När ni gör uppror mot det ena och är för det andra, befinner ni er redan i förvrängning. Och låt detta då vara en påminnelse om att du befinner dig i förvrängning och att du måste titta inom dig för att veta vilken del inom dig som vill skapa förvrängningen. Är det den lättjefulla delen som harmas över auktoriteten utan att vilja vara en auktoritet och betala priset för det? Är det den avundsjuka delen som vägrar att förtjäna det som den avundas? Eller är det den maktfullkomliga delen inom dig som i hemlighet önskar missbruka makt? Titta på den delen inom dig som kanske vill använda det ena formatet mot det andra när detta är olämpligt, på grund av det finns något egennyttigt och negativt som är dolt.

När formatet är lämpligt, kommer det aldrig att finnas någon motsägelse. Oavsett vilka problem som uppstår, kommer de inte att tillskrivas det yttre formatet eller de inre, eviga gudomliga principernas uttryck, utan ni kommer att titta på andra nivåer av verkligheten för att söka efter lösningen – nivåer som innehåller mycket personliga överträdelser av sanningen, oavsett hur ”offentlig” frågan kan vara. Det ena formatet kommer då alltid att ha plats för det andra. Det enda sättet att uppnå denna harmoni och andens enhet i styret för er sammanslutning, såväl som i era egna styren – styret för den intrikata och mångfaldiga personlighet som du är – är att helt överlämna sig till det högstas vilja. Titta på denna aspekt inom dig som håller tillbaka detta

överlämnande, som gör sig blind för att inte se att ett överlämnande i en specifik fråga skulle vara det lämpliga valet, och som vägrar att överlämna sig till den gudomliga viljan. Du kommer då att förstå dina hinder.

Er sammanslutning växer mycket snabbt. Den behöver fler och fler ansvarsfulla pelare som känner till den här principen och som ägnar hela sitt liv till att vara en gudomlig kanal. De av er som önskar göra detta i varje fråga som kommer upp, som presenterar ett problem i det inre eller yttre, i era känslomässiga reaktioner eller i de yttre manifestationerna, eller i båda, gå in i er själva och fråga: ”Finns det Gud i den ena eller andra specifika frågan?” Om du frågar dig själv ärligt, får du svaret från sättet du känner. Och de av er som är mer ansvariga för styret av er sammanslutning kommer då också att på ett direkt eller indirekt vis bli inflytelserika i skapandet av den nya tidsålderns politik. Detta kommer kanske att sprida de sanningar jag talar om här och avlägsna den onödiga uppdelningen, där det ena partiet eller den ena regeringen eller det ena formatet går emot det andra och därmed förbiser vad de verkliga frågorna är som skapar problemet. Först då kommer den gudomliga verkligheten att upplevas i alla dessa format. Och ni kommer också att förstå hur varje enskild gudomlig verklighet kan förvrängas och missbrukas.

När mänskligheten uppnår det här sättet att närma sig mänskliga problem, kommer ett gigantiskt steg i mognad att ha tagits. För närvarande är antalet av dem som ser livet på det här sättet litet. Majoriteten av människor tenderar fortfarande att säga: ”Den här inställning eller principen är rätt, den andra är fel. Det ena formatet är bra, det andra dåligt.” Den allmänna majoriteten av människor, särskilt i det politiska livet, fungerar fortfarande på det maskerade jagets nivå. I en bemärkelse är detta framsteg, såtillvida att i tidigare epoker utgjorde den allmänna nivån den att det lägre jaget utagerades på ett grymt sätt – av såväl ledare som av följare. Ingen brydde sig ens om att dölja det. Individerna, liksom entiteten mänskligheten, måste gå igenom utvecklingens kurva. Skapandet av masken utgör den första fasetten av insikten om att det lägre jaget är oacceptabelt och ”inte lönar sig”. Även om den är egennyttig och hycklande, är denna fas temporärt nödvändig, tills en större mognad uppnås. Det lägre jaget kan då identifieras och utvärderas, vilket gör det maskerade jaget överflödigt. Detta är den enda vägen till det högre jaget.

Ni, som individer, befinner er redan bortom detta och kämpar för att avlägsna det maskerade jaget som nu är den allmänt accepterade regeln och förespeglade ”nödvändigheten” för det politiska livet och politiker. Ni behöver inte vara i denna referensram – det maskerade jaget och det dualistiska bra kontra dåligt – längre. Och vilken lättnad och befrielse det är att upptäcka och att urskilja – inte bara i din världsbild, utan i hela ditt sätt att förhålla sig till livet, dig själv och dina relationer – skönheten, sanningen, verkligheten, kärleken, riktigheten i varje system och att se var och hur de förvrängs. Detta är den revolutionära vägen in i den nya tidsåldern, som kommer att

uppenbara mycket större sanningar än ni ännu kan drömma om. Men så länge den här visionen inte odlas, kan dessa sanningar inte uppenbara sig för er.

Kanske känner ni, mina käraste vänner, de kolossala strömmarna av kraftfull energi som ni har skapat och med vilka ni bygger en vacker, ny värld. Var och en av er är inneslutna i den djupaste trygghet, i vägledningen av Guds värld. Ni är välsignade.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12